PATENTTI- JA REKISTERIHAI NATIONAL BOARD OF PATENTS D REGISTRATION PCT/FI0 00626

Helsinki 17.10.2003

ETUOIKEUSTODISTUS PRIORITY DOCUMENT REC'D 1 4 1:07 2003 WIPO PCT

Hakija Applicant

Honeywell Oy Jyväskylä

Patenttihakemus nro Patent application no

20021578

Tekemispäivä

03.09.2002

Filing date

Kansainvälinen luokka International class

G06T

Keksinnön nimitys Title of invention

"Paperin karakterisointi"

Täten todistetaan, että oheiset asiakirjat ovat tarkkoja jäljennöksiä Patentti- ja rekisterihallitukselle alkuaan annetuista selityksestä, patenttivaatimuksista, tiivistelmästä ja piirustuksista.

This is to certify that the annexed documents are true copies of the description, claims, abstract and drawings originally filed with the Finnish Patent Office.

> Marketta Tehikoski Apulaistarkastaja

> > PRIORITY DOCUMENT

SUBMITTED OR TRANSMITTED IN COMPLIANCE WITH RULE 17.1(a) OR (b)

Maksu 50.€ 50 EUR Fee

Maksu perustuu kauppa- ja teollisuusministeriön antamaan asetukseen 1027/2001 Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista muutoksineen.

The fee is based on the Decree with amendments of the Ministry of Trade and Industry No. 1027/2001 concerning the chargeable services of the National Board of Patents and Registration of Finland.

FIN-00101 Helsinki, FINLAND

Paperin karakterisointi

Keksintö liittyy paperin laadun karakterisointiin ja luokitukseen käyttämällä konenäköä tai muuta kaksiulotteisesti kuvaavaa menetelmää.

5

Hakemuksen liitteenä on kirjallisuusluettelo, johon viitataan hakasulkuihin merkityillä viitenumeroilla. Tunnettuun tekniikkaan viitataan viitejulkaisujen muodossa alna kunkin asian yhteydessä.

10 Keksinnön tarkoituksena on saada aikaan paperin laadun karakterisointimenetelmä, joka antaa nykyisiä menetelmiä luotettavamman luokituksen ilman linhimillisistä tekijöistä johtuvaa vaihtelua.

Tunnettua tekniikkaa edustavat konenäköön perustuvat paperin laadutusjärjestelmät ovat aikaisemmin pohjautuneet ohjattuihin oppimismenetelmiin sekä vanhoihin ja tehottomiin kuvista laskettaviin piirteisiin. Piirteinä on yleensä käytetty yhteisesiintymämatriiseista saatavia mittoja, tehospektrianalyysia sekä specific perimeter -piirrettä. Myös kuvien harmaasävyjen keskiarvon ja varianssin on oletettu kuvaavan paperin neliömassan vaihteluita. Piirteistä on muodostettu numeerinen mitta, joka kuvaa paperin laatua. Tämän numeerisen mitan perusteella on sitten luokiteltu paperin formaatiota rai muita ominaisuuksia. [1, 2, 3, 4, 5]

Vanhat tekstuuripiirteet eivär kykene antamaan paperin tekstuurista kovinkaan tarkkaa tietoa ja ne ovat herkkiä olosuhteiden, kuten valaistuksen,
muutoksille. Kun heikosti diskriminoivat piirteet yhdistetään ohjattuun luokittelijan opettamiseen, heikkenee järjestelmän karakterisointikyky entisestään.
Tämä johtuu siitä, että perinteiset ohjatut menetelmät ovat erittäin herkkiä
ihmisen tekemille virheille. Thmiset tekevät yleensä virheitä opetusnäylleiden
valinnassa ja niiden nimeämisessä. Lisäksi ihmisten tekemät valinnat ovat
subjektiivisia ja siten eri ihmisten tulkinnat eroavat toisistaan. Laaduntarkas-

tuksen kannalta tämä ei ole toivottavaa. Ohjattulhin oppimismenetelmiin pohjautuvan järjestelmän uudelleenopetus on vaikeaa jos olosuhteiden muutokset tätä vaativat. Usein nain on, sillä kehittymättömät tekstuuripiirleel ovat erittäin herkkiä olosuhteissa tapahtuville muutoksille.

5

10

15

20

25

30

Ongelmana on ollut se, että paperia on analysoiru heikosti diskriminoivilla tekstuuripiirteiliä. Lisäksi jo ennestään pirstoutuneesta ja el-normaalijakautuneesta piirreavaruudesta on pyritty selvittämään luokkarajoja parametrisilla menetelmillä. Luokittelijoita operettaessa ja luokkarajojen etsimisessä on käytetty ohjattuja menetelmiä, mika lisää virheiden määrää.

Paperin karakterisoinnissa pyritään lajittelemaan keskenään ominalsuuksiltaan samanlaiset paperit samaan karegoriaan. Paperia voldaan kuvata koko sen valmistuksen ajan, näin saadaan tietoa myös siitä, mitkä olivat hyvän lai huonon paperin ominaisuudet valmistusprosessin eri valhelssa. Ilman karakterisointia ei pelikkien kuvien perusteella pystytä hakemaan prosessista hyödyllistä informaatiota, koska kuvien arviointi ja luokittelu on Ihmiselle hyvin vaikeaa ja subjektiivista, lisäksi suuren datamäärän käsittely on mahdotonta ilman automaattista, numeroarvoihin tai symboleihin perustuvaa luokitusta. Karakterisoinnin avulla saadaan paperin laatu luokiteltua useisiin luokkiin, joiden perusteella pystytään jäljittämään tuotantoprosessin toimintaa ja yrittää parantaa haluttuja ominalsuuksia paperissa, kunhan tiedetään milkä lekijät vaikuttavat paperin laatuun, ja millaista paperi on ollut missäkin tuotannon vaiheessa. Itse karakterisoinnin ei tarvitse ottaa kantaa paperin hyvyyteen, riinää kunhan samanlaiset paperit saa saman luokan. Luokituksen mukaan voidaan ohjata prosessia tai lajitella paperia laatuluokkiin.

Konenäkömenetelmissä paperikuvista pyritään laskemaan joukko piirteitä, jotka kuvaavat paperin ominaisuuksia mahdollisimman tarkasti [1, 2, 3, 4, 5]. Tyypillisiä ominaisuuksia ovat esimerkiksi paperin painettavuus ja vetolujuus. Laskettavat piirteel ovat numeerisia mittoja ja ne muodostavat moniulottei-

3

seen piirreavaruuteen pirstoutuneita klustereita. Piirreavaruus voi olla erilläin moniulotteinen, ja on selvää, että eri paperilaarua kuvaavat piirteet on vaikea löytää pirstoutuneesta avaruudesta. Kuvassa 1 on esimerkki piirreavaruudesta, joka esitetään yksin-kertaisuuden vuoksi kaksiulotteisessa koordinaatistossa. Kuvassa olevat rastit kuvaavat piirteiden arvoja, ja kuvaan vedetty viiva mahdollista paperin painettavuusominaisuuksien muuttumista.

Selityksessä viitataan seuraaviin kuviin:

10 Kuvassa 1 on esitetty piirteiden pirstoutuminen ja ominaisuuksien raja.

Kuvassa 2 on esitetty moniulotteisen piirredatan klusteroltuminen kaksiulotteiseen koordinaatistoon.

15 Kuvassa 3 on keksinnön mukaisen luokittelun periaatekaavio

Kuvassa 4 on esitetty 3x3 -kokoisen LBP-piirteen laskeminen.

Kuvassa 5 on esitetty pisteen ympyrän kehällä oleva naapurusto, josta LPB-20 piirre lasketaan.

Kuvassa 6 on esitetty SOM:n käyttö luokittelijana

Kuvassa 7 on kaavlokuva tuotannon alkana suoritettavasta paperin karaklerisoinnista.

Perinteiset parametrilliset menetelmät eivät kykene löylämään tarkasti eri paperi-laatujen rajoja, sillä ne tekevät oletuksia datan jakautumisesta. Keksinnön mukaisessa menetelmässä datalle tehdään aluksi kuvaus kaksiulotteiseen koordinaatistoon. Jokaiselle klusterille annetaan leima sen perusteella, minkä laatuista paperia klusteri edustaa. Eli paperin laadusta voidaan tehdä

30

päätelmiä sen perusteella minne näyte kaksiulotteisessa koordinaatistossa sijoittuu. Kuvassa 2 on esimerkki moniulotteisen piirreavaruuden kuvaamisesta kaksiulotteiseen koordinaatistoon menetelmällä, joka säilyttää datan paikallisen rakenteen ja näytteiden väliset keskinäiset etäisyydet [6, 7, 8, 9, 10]. Leimat 3a – 3d kuvaavat paperin eri ominaisuuksia, samalla leimalla merkityile alueelle luokiteitu paperi on kyseisen ominaisuuden suhteen samantapaista muiden saman luokan papereiden kanssa. Leimat annetaan jälkikäteen, ja esimerkiksi vetolujuudelle, kiiltoasteelle tai painettavuudelle tulee yleensä eri aluejako ja luonnollisesti eri leimat.

10

03/09 '02 18:23 FAX 358 9 68599210

Menetelmässä data järjestäyryy automaattisesti siten, että näytteiden keskinäiset sijainnit uudessa koordinaatistossa ovat samat kuin alkuperälsessä monlulotteisessa piirreavaruudessa. Paperilaaduista voldaan tehdä luotettavia päätelmiä sen perusteella minne se uudessa koordinaatistossa sijoittuu. Datan jakaumista ei tehdä aluksi minkäänlaisia oletuksia ja se voi olla minkälaista tahansa. Erilaisen tekstuurin omaavat paperit voivat siiti omata samanlaiset paino-ominaisuudet. Tämä voidaan huomioida leimattaessa eri klustereita. Tehokkailla tekstuuripiirteillä, kuten LBP:llä, paperin pintakuviointia voidaan analysoida erittäin tehokkaasti [11, 12].

20

25

15

Nyr esirettävässä keksinnössä yhdistetään ohjaamaton oppimismenetelmä, tehokkaat harmaasävyinvariantit tekstuuripiirteet sekä moniulolleisen piirredatan havainnollinen visualisointi piirreavaruuden ulottuvuuksia vähentämällä. Menetelmässä ihmisen ei tarvitse tehdä oletuksia ja päätelmiä opelusmateriaalista, vaan opetusdata järjestäytyy automaattisesti ominaisuuksiensa mukaan. Moniulotteinen piirreavaruus kuvautuu havainnolliseen muoloon ja näytteiden sijaintia piirreavaruudessa voidaan visualisoida.

30

Uudel kehittyneet tekstuurimenetelmät antavat tarkkaa tietoa tekstuurin mikro-rakenleesla. Tällaisia harmaasävyinvariantteja tekstuuripiirteitä ovat esimerkiksi paikallisia binäärikuviota mittaavat LBP-piirteet ja sen muunnokset

[11, 12]. Tutkittaessa paperin pintaa näillä plirtelllä, saadaan selviteityä tärkeitä ominaisuuksia paperista. Yhdistelemällä tehokkaat tekstuuriplirteet ohjaamattomaan oppimismenetelmään voidaan laadutustarkkuutta parannettua huomattavasti.

5

10

15

20

25

30

Menetelmän kaaviokuva on esitetty kuvassa 3. Opetusjoukosta 11 lasketaan aluksi tekstuuripiirteitä vaiheessa 12, joita käytetään luokittelijan 13 opettamiseen. Moniulotteisen piirre-avaruuden ulottuvuuksia vähennetään, jotta sitä voidaan visualisoida havainnollisesti. Luokittelu suoritetaan myös käyttäen uutta piirreavaruutta 14. Ihmisen tehtäväksi jää siis nimetä ja valita luokitellut alueet vaiheet ja saattaa ne helpommin ymmärrettävään muotoon tai saattaa paperilaadut hyvyysjärjestykseen niin, että niiden mukaan voldaan myöhemmin säätää prosessia. Ihmisen tehtävänä on myös valita opetusjoukko niin, että saadaan edustava otos erilaisia paperelta. Näitä tehtäviä on kuvattu viitenumeroilla 15,16,17 ja 18.

Meneteimässä paperin ominaisuudet kuvataan ensin tehokkailla tekstuuripiirteillä, mikä vähentää huomattavasti piirreavaruuden pirstoutumista. Moniulotteinen piirre-avaruus kuvataan vähemplulotteiseen koordinaatistoon siten, että datan paikailinen rakenne säilyy. Vähempiulotteisessa koordinaatistossa olevat klusterit edustavat eri laatuisia papereita. Eri klusterit nimelään sen mukaan mitä paperilaatua kyseinen klusteri edustaa. Tämän jälkeen uuteen koordinaatistoon voidaan luokitella eri laatuisia papereita etsimällä klusteri, johon tarkasteltava paperi klusteroituu. Klusteroituneen piirreavaruuden kaaviokuva on esitetty kuvassa 2.

Piirteet voidaan irrollaa esimerkiksi käyttämällä paikallisiin binaarikuvioihin perustuvia tekstuurimittoja. LBP (Local Binary Pallern) -piirteet kuvatason paikallisessa ympäristössä esiintyvää kuviointia [11, 12]. Alkuperäinen LBP-piirre [11] on esimerkiksi 3x3-ympäristöstä laskettava tekstuuripiirre, jonka laskemista on havainnollistettu kuvassa 4. Kuvan esimerkissä 3x3-ympäristö

31 kynnystetään (nuoli 41) ympäristön keskipisteen (CV) harmaasävyn mukaan kaksitasoiseksi 32: kynnystysarvoa CV suuremmat tai sen kanssa samansuuruiset pikselit saavat arvon 1, ja pienemmät kynnystyvat 0:ksi. Kynnystämisen jälkeen saadut arvot 32 kerrotaan (nuoli 42) LBP-operaattorilla 33, jolloin saadaan tulomatriisi 34, jonka alkiot lasketaan yhteen (nuoli 44), jolloin saadaan muodostettua LBP:n arvo. Toinen tapa ajatella LBP:n laskeminen on muodostaa 8-bittinen koodisana suoraan kynnystetystä ympäristöstä. Esimerkin tapauksessa koodisana olisi 100101012, joka on kymmenkantajärjestelmässä 149.

10

15

20

5

LBP-piirteistä on myös muodostettu erilaisia moniresoluutio- ja kiertoinvarianttimalleja [12]. Lisäksi erilaisten binäärikuvioiden vaikutusta LBPoperaattorin suorituskykyyn on tutkittu, jolloin on mahdollistettu tiettyjen
kuvioiden poisjättäminen piirrejakaumaa muodostettaessa [12]. Näin LBPpiirrejakauma on saatu lyhyemmäksi.

Moniresoluutio-LBP tarkoittaa sitä, että pisteen naapurusto on valittu useammalta eri etäisyydeltä. Etäisyys voi periaatteessa olla mikä tahansa positiivinen luku ja laskennassa käytettävien pisteiden lukumäärä voi myös vaihdella etäisyyden mukaan. Kuvassa 5 on esitetty pisteen naapurusto etäisyydellä neljä (d-4). Pisteen ympärille on piirretty ympyrä, jonka säde on sama kuin valittu etäisyys. Ympyrän kehältä valitaan näytteitä kulman α :n osoittamin välein siten, että $N\alpha = 2\pi$, missä N on valittujen näytteiden lukumäärä. Jos ympyrän kehällä oleva näyte ei satu tarkasti jonkun pikselin kohdalle tehdään sille interpolointi, jolla pisteen koordinaatit saatetaan vastaamaan kehällä olevia koordinaatteja. Tyypillisesti käytettävät etäisyydet ovat 1, 2 ja 3, sekä näytteiden lukumäärät vastaavasti 8, 16 ja 24. Mitä enemmän pisteitä valitaan, sitä suurempi saatu LBP-jakauma on. 24-ulotteinen piirreavaruus tuottaa jo yli 16 miljoonaa pylvästä sisältävän LBP-jakauman.

30

Suurten LBP-jakaumien käyttäminen laskennassa on hankalaa. Jakauma saadaan pienemmäksi ja laskennan kannalta järkevän kokoiseksi huomioimalla LBP-koodeista ainoastaan tietty, ennalta valittu, osa. Valitut koodit oval niin sanottuja jatkuvia binäärikoodeja, joissa ympyrän kehällä olevat luvut sisältävät korkentaan kaksi bittivaihdosta 0:sta 1:een tai päinvastoin. Näin ollen valitut koodisanat sisäitävät pitkiä nollien tai ykkösien muodostamia yhtenäisia ketjuja. Koodien valinta perustuu tietoon, että tietyillä LBP-kuvioilla voidaan ilmaista jopa yli 90 % tekstuurissa olevasta kuvioinnista. Käyttämällä laskennassa ainoastaan näitä jatkuvia binääriketjuja saadaan 8 näytteen LBP-jakauma pienenemään 256:sta 58:aan. 16 näytteen LBP-jakauma pienenee puolestaan reilusta 65 tuhannesta 242:een ja 24 näytteen jakauma yli 16 miljoonasta 554:ään. [12]

Kiertoinvarlantin LBP-plirteen laskemiseen otetaan mukaan erinalla valittu IBP-kuviniden alajoukko [12]. Kuviot ovat valittu siten, että ne ovat invariantteja tekstuurissa tapahtuvalle kiertymiselle. Kiertoinvariantlien LBP-piirteiden käyttäminen ei-invariantissa ongelmassa laskee piirteen suorituskykyä. Paperin karakterisointi ei kultenkaan ole kiertoinvariantti ongelma.

Luokittelu ja klusterointi voidaan tehdä esimerkiksi käyttämällä ilseorganisoivilin karttoihin perustuvaa tekniikkaa [13]. Itseorganisoiva kartla, SOM, on keinotekoisiin neuroverkkoihin perustuva ohjaamattoman oppimisen menetelmä. SOM mahdollistaa moniulotteisen tiedon esittämisen ihmiselle havainnollisemmassa, yleensä kaksiulotteisessa, muodossa.

SOM pyrkii esittämään datan silen, ellä näylleiden väliset etäisyydet uudessa kaksiulotteisessa koordinaatistossa vastaavat mahdollisimman hyvin todellisia näylleiden välisiä eläisyyksiä niiden alkuperäisessä koordinaatistossa. SOM ei erikseen pyri etsimään ja esittämään datasta sen sisältäviä ryhmittymiä, vaan esittää arvion datan todennäköisyystiheydestä mahdollisimman uskottavasti säilyttäen sen paikallisen rakenteen. Tämä tarkoittaa sitä, että jos kaksiulot-

30

25

10

teisella kartalla on nähtävissä tiheitä näyttelden muodostamia ryhmiltymiä, niin myös todellisuudessa nämä näytteet sijaitsevat piirreavaruudessa toisiaan lähellä. [13]

Jotta SOM:ia voitaisiin käyttää ryhmittelemään tietyntyyppistä dataa, läylyy se ensin opettaa. SOM opetetaan iteratiivisella ohjaamattomalla menetelmällä [13]. SOM:n opetuksen jälkeen jokaiselle kartan solmulle on asetelluna jokin piste moniulotteisessa avaruudessa, jota solmu vastaa. Algoritmi on säätänyt kartan opetusnäytteiden avulla. Moniulotteiset vektorit muodoslaval epälineaarisen projektion kaksiulotteiseen koordinaatistoon mahdollistaen ryhmittymien selkeän visualisoinnin [13].

SOM:n käyttäminen luokittelijana perustuu samankaltalsten näytteiden ryhmittymiseen lähekkäin toisiaan, jolloin ne voidaan rajata omiksi luokikseen kartalta. Kaukana roisistaan olevien solmujen näytteet ovat keskenään erilalsia, jolloin ne voidaan erottaa kuuluvan eri luokkiin. Kuvassa 4 on esitettynä hyvän ja huonon paperin ryhmittyminen kartan vastakkaisiin nurkkiin. Kuvassa 6 on esitetty SOM:n käyttöä luokittelijana. Kuvan näytteet 61, 62 luokilluvat luokkiin 63, 64. Karkeana esimerkkinä on käytetty hyvän paperin 61 luokittumista luokka-alueelle 63. ja Huonon paperin luokittumista alueelle 64. On huomattava että sekä hyvän, että huonon paperin alueita voi olla useita pirstoutuneena eri osille esimerkiksi kaksiulotteista avaruutta. Kuitenkin niin, että esimerkiksi alueelle 64 luokittuva paperi on kaikki samalla lavalla huonoa. On ymmärrettävää, että tielo paperin valmislajalle on erittäin hyödyllistä tletää, missä oloissa syntyy mainitunlaista paperia, jolla voidaan välttää huonoa laatua tuoltavia olosuhleila luolannossa. Tämä on mahdollista seuraamalla luolannon parametreja ja luokittelemalla jatkuvasti paperin laatua, jolloin opitaan prosessin toiminnasta uulla. ON myös mahdollista syöttää prosessin parametrit ja paperin luokittelun tulokset toiseen SOM-luokittelijaan, jolloin saadaan aikaan virheistä oppiva järjestelmä, jota voidaan käyttää prosessin valvonnan apuna. Tällöin saadaan lopputulokseksi luokittelu joka ku-

15

20

25

vaa tuotannon olosuhteita suhteessa paperin laatuun. Järjestelmä siis oppii esimerkiksi satojen muuttujien vaikurusta paperin laatuun.

Edella on selostettu keksinnon mukaista luokittelua käytläen SOM-luokittelua, mutta mikä tahansa valvomaron klusteroIntimenetelmä sopii käytettäväksi keksinnön mukaisesti luokitteluun, esimerkiksi LLE, ISOMAP, GTM tekniikat, jotka elvät ole varsinaisia neuroverkkoteknlikoita.

Menetelmä sopii kaytettäväksi paperin laaduntarkasluksessa paperin tuotannon aikana, esimerkiksi kaaviokuvan 7 mukaisesti. Nopealla kameralla otetaan kuvia liikkuvasta paperiralnasta 74 paperikoneen 75 yhteydessä. Kuvan kaaviossa on esitetty taustavalo 73, tarpeesta riippuen voidaan käyttää myös esimerkiksi vinoa etuvaloa. Kuville suoritetaan nopea analyysi. Tämän jälkeen voidaan tehdä päätelmiä tuorannossa olevan paperin laadullisista ominaisuuksista ja mahdollisesti säätää prosessin kulkua. Nyl esiteltävää menetel-15 maa käytettäisiin kuvassa olevan tietokoneen 71 yhteydessä. Nopea kuvaanalyysi sekä havainnollinen käyttöllittymä suurelle mittausdatalle tarjoavat suunnartomasti lisä-informaatiota valmislellavasta paperista itse paperin valmistajalle.

20

U3/U8 'U2 10:20 FAA

5

10

Kuva-analyysissa otetulsta kuvista irrotetaan piirleilä edellä mainituilla tekniikoilla sekä suoritetaan luokittelu eri laatuluokkiin. Käyttöliittymän avulla voi seurata paperin laadun kehittymistä tuolannon edetessä.

Menetelmällä voldaan analysoida paperia millei koko sen tuotantokaaren 25 ajan. Taustavalon tehoa täytyy kuilenkin kasvattaa jos kuvia otetaan jo päällystetystä paperista. Lisäksi Lekstuuriplirteiden suorituskyky saattaa kärsiä päällystetyillä papereilla.

Tarkka tieto paperin laadusta sen tuorannon alkana helpullaa paperin valmistajan tekemiä tutkimuksia. Auromaatiovalmistaja voi yhdislää järjestelmän osaksi koko prosessia, ja sen sääröä.

5 Keksinnölle on tunnusomaista se, mltä on esitetty itsenäisissä patenttivaatimuksissa ja epäitsenäiset vaatimukset kuvaavat sen edullisia suoritusmuotoja.

. 11

22

Patenttivaatimukset

- 1. Konenäköön perustuva paperin piirteiden karakterisoinlimenetelmä, tunnettu siitä, että lukuisten paperinaytteiden kuvista Irrotetaan paperin ominaisuuksia kuvaavia moniulotteisia piirteltä; malnitut piirteel annetaan syötteenä ohjaamattomasti toimivaan oppivaan luokittelijaan, joka tuottaa kuvauksen mainitusta kunkin kuvan osan datasta pienempiulotteiseen avaruuteen siten, että ominaisuuksiltaan lähekkäiset paperilaadut tuollavat mainittuun pienempiulotteiseen avaruuteen lähekkäiset kuvauksel ja pienempiulotteiseen avaruuteen kuvautuvia luokittelutuloksia käytetään luokittelun apuna.
- 2. Vaatimuksen 1 mukainen paperin karakterisointimenelelmä, tunnettu siitä, että mainittu ohjaamattomasti toimiva oppiva järjestelmä on valvomaton klusterointimenetelmä tai sen simulaalio, esimerkiksi SOM (Self Organizing Map).
- 3. Vaatimuksen 1 tai 2 mukainen paperin karakterisointimenetelmä, tunnettu siitä, että paperinäytteitä kuvaava piirre on LBP (Local Binary Pattern) tai siitä johdettu bittikuviopiirre,

20

10

- 4. Jonkin edellä olevan vaatimuksen mukainen paperin piirteiden karakterisointimenetelmä, **tunnettu** siilä, ellä menetelmän mukaan lisäksi kuvataan ja luokitellaan paperia sen valmistuksen eri vaihelssa.
- 5. Vaatimuksen 4 mukainen paperin piirleiden karakterisointimenetelmä, tunnettu siitä, ellä eri valmistuksen vaiheissa kuvattuja näytteitä käsitellään saman paperin osalta edelleen ohjaamattomalla oppivalla luokittelijalla niin, että luokittelu koskee myös valmistusprosessin kulkua.

- 6. Vaatimuksen 5 mukainen järjestelmä, **tunnettu** siitä, että kuvainformaation lisäksi luokittelun syötteenä käytetään valittuja prosessiparametreja ja/tai mittaustuloksia.
- 7. Järjestelmä paperin luokittelemiseksi konenäköä käyttäen, **tunnettu** siitä, etta järjesrelmässä on kuvaamisvälineet, välineet paperin laatua kuvaavien piirteiden Irrottamiseksi paperin kuvasta ja välineet ohjaamattomasti oppi vaan luokitteluun piirreavaruutta pienempiulolleiseen avaruuteen.

Liite: Kirjallisuusviiteluettelo

[1] Cresson T.M., Tomimasu H. & Luner P. (1990) Characterization of Paper Formation, Part 1: Sensing Paper Formation. Tappi Journal: Vol. 73, No. 7: s. 153-159.

[2] Cresson 1. & Luner P. (1990) Characterization of Paper Formation, Part 2: The Texture Analysis of Paper Formation. Tappi Journal: Vol. 73, No. 12: s. 175-184.

10

5

- [2] Cresson T. & Luner P. (1991) Characterization of Paper Formation, Part 3: The Use of Texture Maps to Describe Paper Formation. Tappi Journal: Vol. /4, No. 2: s. 167-175.
- [3] Sudhakara R.P., Stridhar R., Gopal A., Meenakshi K., Revathy R., Chitra K. & Palanlandi D. (2001) Optical Paper Formation Analyzer. CEERI Centre, India.
- [4] Bernie J.P. & Douglas W.J.M. (1996) Local Grammage Distribution and Formation of Paper by Light Transmission Image Analysis. Tappi Journal: Vol. 79, No. 1: 5. 193-202.
 - [5] Bouyndain M., Colom J.F., Navarro R. & Pladellorens J. (2001) Deter mination of Paper Formation by Fourier Analysis of Light Transmission Images. Applied Journal: Vol. 54, No. 2: s. 103-105, 115.
 - [6] Kohonen T. (1997) Self-organizing Maps. Springer-Verlag, Berlin, Saksa, 426 s.

- [7] Roweis S.T. & Saul L.K. (2000) Nonlinear Dimensionality Reduction by Locally Linear Embedding. Science Magazine, Vol 290, 22 December 2000: s. 2323-2326.
- 5 [8] Roweis S. I. & Saul L.K. (2001) An Introduction to Locally Linear Embedding. URL: http://www.cs.toronto.edu/~roweis/lle/papers/lleintroa4.pdf (13.5.2002).
- [9] Svensên J.F.M. (1998) GTM: The Generalive Topographic Mapping. Väitoskirja. Aston University, Englanti, 108 s.
 - [10] Lenenhaum J.B. (1998) Mapping a Manifold of Perceptual Observations.

 Advances in Neural Information Processing Systems, Vol. 10.
- 15 [11] Ojala T., Pletikäinen M. & Harwood D. (1996) A Comparative Study of Texture Measures With Classification Based on Feature Distributions, Pattern Recognition, Vol. 29, No. 1, s. 51-59.
- [12] Ojala T., Pietikäinen M. & Mäenpää T. (2002) Multiresolution Gray-Scale and Rotation Invariant Texture Classification with Local Binary Patterns. IEEE Transactions on Pallem Analysis and Machine Intelligence, Vol. 24, No. 7.
 - [13] Kohonen T. (1997) Self-organizing Maps. Springer-Verlag, Berlin, Saksa, 426 s.

(57) Tiivistelma

Menetelmä ja järjestelmä paperin karakterisointiin, jossa lukuisten paperinäytteiden kuvista irrotetaan paperin ominaisuuksia kuvaavia moniuloteisia piirteirä; mainitut piirteet annetaan syötteena ohjaamattomasti toimivaan oppivaan luokittelijaan, joka tuottaa kuvauksen mainitusta kunkin kuvan osan datasta pienempiulotteiseen avaruuteen siten, ertä ominaisuuksiltaan lähekkäiset paperilaadut tuottavat mainittuun pienempiulotteiseen avaruuteen lähekkäiset kuvaukset ja pienempiulotteiseen avaruuteen kuvauluvia luokittelutuloksia käytetään luokittelun apuna

Fig.1 ja Fig.2. Piirreavaruuden pirstoutuminen ja klusteroituminen

Piinteiden pirstoutuminen

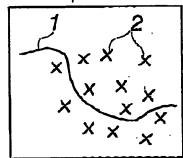

Fig.1

Moniulotteisen piirredalan kluseroituminen kakslulottelseen koordinaatistoon

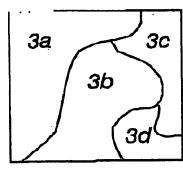

Fig.2

Paperin karakterisointi käyttäen ohjaamattomasti opetettavaa lukolttelija

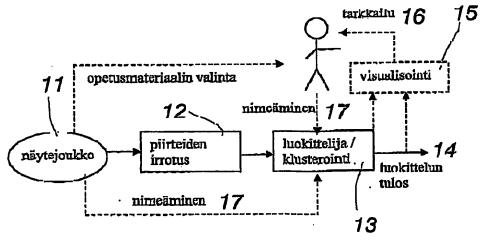

Fig.3

Alkuperäisen LBP-pisteen laskeminen

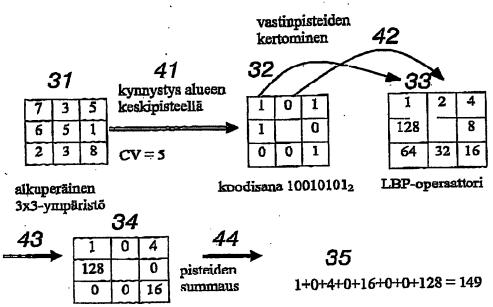

Fig.4

Pisteen ympyrän kehällä oleva naapurusto, joista LBP-piirre lasketaan

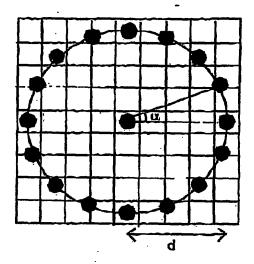
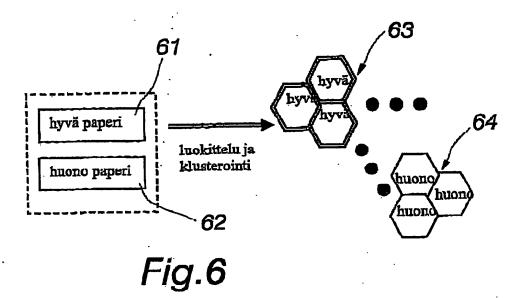

Fig.5

Kaaviokuva konenäköjärjestelmästä tuotannon aikana suoritettavaan paperin karakterisointiin

